

CABARET, Teunis (1918-1985)

Preekfragment ds. T. Cabaret over Hand. 2 vers 11b

Commentaar DJK: Ondanks dat ik mag geloven dat ds. Cabaret een man met genade was, gaf hij zijn hoorders aan het einde van deze preek zielsmisleitend onderwijs. In het begin spoort hij hen aan om de geesten te beproeven of ze uit God zijn, zonder er enig besef van te hebben dat hetgeen hij in dit preekfragment durft te beweren beslist niet naar de zin en mening van God den Heilige Geest is, maar eerder naar de zin en mening naar de dogmatiek van zijn leermeester ds. G.H. Kersten....die het volgende on-Bijbelse over de wedergeboorte en/of levendmaking durfde te stellen:

“Die wedergeborene, die Christus ingelijfde, kent zich zoo gansch ellendig; het zielsproces hier doorleefd is zoo anders dan wat de historieel geloovige beredeneert. De levendgemaakte klaagt over zijn zonden; weent over zijn ongeluk; gelooft, hoopt en vreest; ziet zich zonder God en Christus in de wereld en vreest niet anders dan een eeuwig verloren gaan. Hij roept om genade en werkt tegelijk om zalig te worden buiten Christus om. Hij geraakt van de zaligheid steeds verder af, naarmate hij zijn ellende klaarder ziet; en hij weet niet van de Zaligmaker, al geniet hij Diens weldaden.” (Uit: De Heidelbergse Catechismus in 52 predikaties, verhandeling HC zondag 19 – pag. 326-327)

Lees dan toch maar liever de kanttekeningen van onze gereformeerde Bijbelvertalers (note: dit waren tevens de mannen die de Dordtse leerredenen hebben samengesteld!) eens over hetgeen zij over de wedergeboorte opmerkten: bij Rom. 6 vers 3-9, bij Gal. 3 vers 27, bij Kol. 2 vers 11-13, bij Titus 3 vers 5-7, bij Efeze 1 vers 13-14, bij Efeze 5 vers 25-26, bij 1 Petr. 1 vers 3, bij 1 Petr. 3 vers 20-21, bij 1 Kor. 15 vers 42-45, en bij 2 Kor. 5 vers 17-18. Versta vanuit deze kanttekeningen hun omschrijving van de waarachtige wedergeboorte.

Wat zijn we toch ontzagelijk ver afgedwaald van de nije rechtvaardigingsleer der reformatie. Eén vlieg maakt de zalf des apothekers stinkende, en één lepel azijn kan een kostelijke maaltijd geheel bederven. Wat bedoel ik te zeggen? Aan het einde van deze preek durft dominee Cabaret dwars tegen de leer van Christus en Zijn apostelen namelijk letterlijk te stellen dat:

1. Het groter is wanneer God met een zondaar een heilige twist begint door hem te bezoeken met Zijn goedertierenheden, (dit bedoelt ds. Cabaret met Gods opzoekende liefde), dan dat God deze verloren zondaar rechtvaardigt en wast in het zoenbloed van Christus Jezus en Dien gekruist, door de weg van recht en gerechtigheid.
2. Deze zgn. opzoekende liefde Gods (zonder een bewuste geloofsvereniging met Jezus Christus) hield dominee Cabaret alrede voor de levendmaking en wedergeboorte.

3. Daarbij stelt ds. Cabaret dat niet ieder kind van God in zijn leven komt tot de rechtvaardigende daad Gods, die volgens hem meestentijds voortvloeit uit die (valse) levendmaking en/of wedergeboorte. Door deze stelling vervalst hij de leer der reformatoren die op grond van Gods Woord stelden dat de vernieuwing des levens begint met de vergeving der zonden.
4. Om deze stelling kracht bij te zetten brengt hij de leer van de zgn. ‘rechtvaardiging van eeuwigheid’ naar voren waar Christus voor de verkorenen Gods alrede betaalt zou hebben voor een schuld en breuk die in de tijd nog gemaakt moest worden.

Hoevelen hebben zich door dit zielsmisleidende onderwijs niet rijker gerekend dan ze voor God werkelijk waren? Het on-Bijbelse van deze leer is dat zij de ontwaking van het verschrikt geweten van een zondaar door de overtuigende werking van Gods heilige wet, (gewerkt door de Geest der dienstbaarheid), alrede voor de levendmaking houden, terwijl Gods Woord ons leert: ontwaking, doding en levendmaking. Ontwaking van het zondig geweten, doding der wet ofwel sterven aan de eis van Gods heilige wet, en dan de levendmaking door de geestelijke kracht van Zijn opstanding. Velen blijven hangen in de ontwaking van hun geweten en hebben soms wel enige barensweeën gekend maar zijn in de kindergeboorte blijven steken, en hebben wind gebarnd omdat ze geen kracht hadden om te baren.

Wanneer God door Zijn Heilige Geest met een zondaar een heilige twist aanvangt, maakt Hij de zonden levend in het hart van een ontwaakte zondaar. Want door de wet is de kennis der zonden, Rom. 3:20, Rom. 7:7-8. Daar neemt de Heilige Geest het uit Gods heilige wet en verkondigt het een zondaar tot zijn oordeel. Hier staat een zondaar schuldig tegenover Gods heilige wet die hij met zijn vele zonden heeft vertreden en verbroken, maar ook schuldig jegens Gods veelvuldige goedertierenheden in zijn leven aan hem bewezen, Rom. 2:4. Maar m'n geliefde lezer, dit is de levendmaking en/of wedergeboorte nog niet.....want de oorzaak van zijn doodstaat moet in zijn bestaan voor God nog teniet worden gedaan. Het handschrift van Gods heilige wet in zijn geweten getuigt nog steeds tegen hem, en daarom heeft hij nog geen vrede met God. De toorn en de gramschap Gods rust nog op hem vanwege zijn vele overtredingen en zondige afmakingen. De apostel zegt in Rom. 6 vers 7: “Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden.” Rechtvaardigen dat is vlak maken tussen God en een zondaar, door een verworven en toegepaste vereffening en verzoening. Door de kruisdood en opstanding van Jezus Christus. Deze rechtvaardiging bestaat krachtens toepassing uit een stondelijk sterven in het geweten van de zondaar. Waar God de gerechtigheid en heiligheid geestelijk opeist waarin Hij die zondaar geschapen heeft, dat is Zijn Goddelijk Beeld, daar kan die zondaar voor God niet meer bestaan en gaat hij middels een hartverscheurend berouw over zijn bedreven zonden en vervloekte ongeloof verloren voor God, als in een punt des tijds. God den Vader trekt die verkoren zondaar in Zijn hemels gericht tot de geloofsgemeenschap met Christus, gelijk de Vader van de verloren zoon (Lukas 15) hem begon te kussen en omhelsde toen hij thuiskwam. Door deze lieflijke omhelzingen wordt die verkoren zondaar gewaar dat een doemwaardig zondaar, onheilig, onrechtvaardig en zwart van zonden, wezenlijk niet bij een heilig en rechtvaardig God wonen kan. Hier leeft hij de gestaltenis van de verloren zoon in en belijdt hij: “Vader, ik heb gezondigd tegen den hemel en voor U en ben niet meer waardig Uw zoon genaamd te worden.....laat mij toch één van Uw dienstknechten worden.” Met een laatste noodschreeuw om genade gaat hij geestelijk ten onder en buigt zich innerlijk voor het heilig Opperwezen,

en leeft daar in met de boetvaardige tollenaar in de tempel: "Uw doen is rein, uw vonnis gans rechtvaardig." En waar die zondaar als in ene stonde in aanbidding verloren gaat, mijnt hij als een helwaardige zijn doemvonnis, en valt hij metterdaad in de liefdesarmen van zijn dierbare Zaligmaker. Daar neemt de Geest der beloftenis, dat is tevens de Geest der aanneming tot kinderen, het uit Christus en verkondigt het die verkoren zondaar tot eeuwige zaligheid en hemelse vrede met God.

Hier is de oorzaak teniet gedaan waarom God op hem moest toornen, hier is de schuld teniet gedaan en begraven en kan het graf der zonden hem niet meer vasthouden. Hier is het handschrift op zijn geweten dat tegen hem getuigde uitgewist, vanwege het zoenbloed Christi dat op zijn geweten is gestreken, Hebr. 9:14-17. Hier heeft Gods heilige wet geen zeggenschap meer en geen reden meer tot veroordeling om die zondaar te beschuldigen. Gods heeft Zijn eer en Zijn recht behouden omdat het recht der wet niet geschonden maar voldaan is geworden. Het recht der wet is het eeuwige leven door een volkomen gehoorzaming, (hetgeen de mens in zijn bondshoofd Adam verloren is), of de eeuwige dood vanwege de overtreding en verbreking der wet, want de ziel die zondigt moest de dood sterven. De bezoldiging (=loon) der zonden is de dood. De gedaagde zondaar is nu met Christus (geestelijk) gestorven aan de eis van Gods heilige wet, Christus als een Gehoorzame en hij als een ongehoorzame, en derhalve gerechtvaardigd van de zonden. Christus heeft de wet nu voor hem volbracht en neemt Zijn ongerechtigheid en onheiligheid op Zich, en de zondaar wordt door God den Vader overkleed met het Kleed der gerechtigheid van Zijn lieve Zoon Die Hij voor die verkoren zondaar heeft willen slachten. En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont. (Rom. 8:11) Zeg nu eens lezer, zou een kind van God dit niet moeten weten? Zou het dan met minder kunnen? Zou die zondaar niet weten met Wie hij door dat geschonken geloof verenigd is geworden? Zou hij geen vrede met God moeten hebben leren kennen, alvorens hij de grote eeuwigheid zal aandoen? Laat u middels dit soort valse drogredenen niet bedriegen voor de eeuwigheid. In deze valse leer staat de bevinding van een verkoren zondaar centraal en niet meer de enige verworven offerande Christi toegepast door God den Heilige Geest. Dit enige offer van Jezus Christus was de inhoud van het oude en nieuwe testament! En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden, Hand. 2:42.

Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft. Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven. (Gal. 2:19-21)

Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt; En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop; En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven. (Rom. 5:1-5)

Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; (Rom. 6:3-8)

Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter. (Rom. 7:4-6)

Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. (Rom. 8:1-4)

In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende; (Kol. 2:11-14)

Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft. (Hebr. 9:14-17)